

на усмиряването имъ; тѣ казваха, че твърде е възможно да има скрити цѣли шайки неприятели въ гжститѣ гори, които заобикаляха живелищата ни и само чакатъ удобенъ случай, за да нападнатъ. Но, както и да е, невъзможно бѣ да се седи постоянно въ кжщи, трѣбваше да се излиза по работа, за изкарване прехраната, и постепенно предпазливостъта ни намаляваше.

Мжчна задача. — Въ време на това затишие у насъ, въ кжщи дохождаха нѣколко пжти ловци. Макаръ че баща ми се занимаваше главно съ работитѣ по стопанството ни, тѣ знаяха, че търгува и съ кожи, затова му носѣха мечи кожи, кожи отъ бобри, дивибикове и други звѣрове. Баща ми ги носѣше въ съседния градъ, продаваше ги и си задържаше частъ отъ печалбата. Той трѣбваше да изравнява редовно смѣткитѣ си съ всѣки отъ ловцитѣ, но понеже никой не знаеше нито да пише, нито да смѣта, срѣщаха голѣми мжчноти.

Еднажъ баща ми се върна отъ града, следъ като бѣ продалъ много кожи. Кожитѣ бѣха на нѣколко души. Започнаха да си дѣлятъ печалбата. Имаше нѣкаква грѣшка, ловцитѣ искаха отъ баща ми сто ра повече, отколкото излизаха по неговата смѣтка.

Изчислението бѣше много сложно. Да се пресмѣтне всичко на умъ, безъ да се пише, бѣ мжчна работа. И дветѣ страни само се препираха и не можеха да се спогодятъ.

— Почакайте, приятели, казалъ изведнажъ баща ми, да попитаме Адама. Той знае да смѣта добре. Ако той каже, че смѣтката ми не е върна, ще ви заплатя всичко до пара; ако ли излѣзе, че съмъ правъ, не ще ви дамъ ни грошъ повече.

Баща ми излѣзе да ме потърси. Азъ лежахъ на